

Nụ Cười Trong Mắt Anh

DTDB

“Người xưa ơi xin đừng hờn trách tôi”

Ngày Quốc Khánh, quân dân về họp mặt
Em nữ sinh dự lễ choàng vòng hoa
Anh cảm ơn rồi mỉm cười nheo mắt
Tình ý lao xao, len lén, đậm đà...

Thấy ghét ghê, đã bao lần hẹn trước
Anh không về, em lén khóc một mình
Nhưng làm sao mà trách phiên anh được?
Bởi quê hương còn khói lửa đao binh

Trở giấc nửa đêm, ngỡ ngàng sao xuyên
Những cánh thư xanh gợn thoáng chờ mong
Ôi hồi hộp, lần đầu anh hẹn đến...
Thẹn quá đi thôi, môi má ửng hồng!

Đồng Tháp Mười, liệt oanh vào chiến sử
Hung tin đưa về anh đã hy sinh!
Run rẩy trong tay em tờ báo tử!
Đọa chót đời anh, trang cuối cuộc tình!

Từ dạo đó em dễ buồn, dễ khóc...
Dễ dỗi hờn và cũng lắm âu lo
Hay dối Mẹ, em bắt đầu trốn học
Cô bé thơ ngây đã biết hẹn hò...

Suốt ba năm em khóc cho tình lỡ!
Kỷ niệm xưa vui lấp dưới pháo hồng
Có chồng chiến binh, mỗi mìn mong nhớ
Dối bước chinh nhân, lo sợ phạm phòng...

Quà anh tặng không xấp nhưng, xấp xuyên
Không nước hoa, son phấn, ví đầm xinh
Người yêu em lính nghèo vùng hỏa tuyến
Giữ tiền đồn tận cuối nẻo U Minh...

Anh mất tích vì sa cơ giặc bắt!
Chớ phải đâu bỏ xác ải địa đầu
Ngày trở về, non sông đã đổi khác
Người xa người, cảnh cũ cũng thương đau

Anh cho em hoa ép khô, xác bướm
Dán lên trang giấy trắng tập thơ tình
Lời lẽ chân thành, yêu thương nồng đượm
Như hoa quỳnh hé mở thoáng hương trinh

Mười mấy năm trong lao tù lặn độn
Nơi xứ người, mình gặp lại nhau đây!
Quốc Khánh xưa, nay đổi thành Quốc Hận
Hai phương trời, hai lối sống đổi thay!

Gặp bất chợt, vui mừng không thể tả
Em tưởng chừng mật ngọt rót vào lòng
Nâng tà áo, tay xoay xoay nón lá...
Trước cổng trường anh đợi có lâu không?

Vẫn nụ cười trong mắt anh rạng rỡ!
Tâm hồn em chao động, lệ thắm rơi...
Tiếc thương chi, có duyên mà không nợ!
Em viết bài thơ từ tạ cùng người...

DƯ THỊ DIỄM BUỒN

[Nụ cười trong mắt anh](#) | [Thơ: Dư Thị Diễm Buồn](#) | [Nhạc: Nguyễn Hữu Tân](#) | [ca sĩ: Hà Thanh](#)